

Les Tosques

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Sector sud-oest del terme municipal
Emplaçament	Ctra. C-25, sortida 151, travessar pont més al sud i pista asfaltada N-E 1500 m, i camí N 600 m
Alçada:	395

Coordenades:

Latitud:	41.83769
Longitud:	1.98213
UTM Est (X):	415488
UTM Nord (Y):	4632256

Classificació

Número de fitxa	08258-92
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Segle	XIV-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08258A008000160000AU
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dt., 24/12/2019 - 01:00

Descripció

Masia de dimensions mitjanes, d'origen medieval, emplaçada en un promontori rocallós que s'aixeca sobre la riera d'Oló, al límit sud-occidental del terme municipal. Consta d'un cos residencial de planta rectangular

(de planta baixa més un pis i golfes), al qual s'hi ha annexat un cos transversal a migdia en forma de porxo i un pati tancat o barri amb coberts laterals. La masia originària ben segur que era més petita, i l'edificació actual és fruit de múltiples fases d'ampliació que han donat com a resultat una estructura força atípica. Així, la façana principal ha quedat coberta per aquest porxo amb voltes de pedra i arcades, i també el portal, adovellat. A la part alta aquesta façana es completa amb una galeria de dues arcades. La resta de façanes, en bona part arrebossades, no presenta elements remarcables. Al nord la casa té adossat un cobert de treball, i a ponent trobem un altre portal. Més al nord hi ha encara un altre cobert aïllat de maó.

Observacions:

Inclusa al Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable de Santa Maria d'Oló amb el num. 01 (Pla Especial Urbanístic 2011)

Història

El topònim de les Tosques ve del fet que en aquest indret hi aflora molta pumicita, popularment anomenada pedra tosca. El mas és d'origen medieval. En la llista dels caps de família que van assistir a la reunió per tractar de la redempció del terme d'Oló l'any 1394 hi figuren Jaume Toscas i Pere Toscas. Cal suposar que un dels dos era l'hereu del mas en aquest moment. En el fogatge de 1515 (conservat a l'Arxiu de la Corona d'Aragó) hi apareix "lo mas Tosques", pertanyent a la parròquia de Sant Joan d'Oló, i en el fogatge de 1553 Joan Tosgues.

La família Toscas va continuar al front de l'heretat en els següents segles, i el mas devia ampliar-se en diferents fases, sobretot als segles XVIII i XIX. A la segona meitat de la dinovena centúria hi va entrar un pubill de cognom Vila procedent de la masia de cal Costa, de l'Estany. Era el besavi de l'actual propietari, que es va vendre cal Costa i es va quedar a viure a les Tosques, com també ho van fer els seus descendents. L'actual propietari, Vila, a la dècada de 1990 va marxar a viure a Artés, i llavors a les Tosques hi van quedar com a masovers Josep Bordó i Angeleta Cruselles, que s'hi van estar molts anys. Actualment hi ha uns altres masovers.

Bibliografia

FERRER, Llorenç; PLADEVALL, Antoni i altres (1991). "Oló als temps medievals", "Època moderna i contemporània", Oló, un poble, una història. Associació Castell d'Oló, Santa Maria d'Oló, p. 65, 72, 107, 108.

SOLÀ BACH, Sebastià (2011). Pla Especial Urbanístic del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable. Municipi de Santa Maria d'Oló, fitxa núm. 01.

